

פא. בזמר "כל מקדש" [קעא] אומרים הנוסח, ביום השבת "קודש" [קעב] שישו, "וממהרים" לבוא. "שמחים" לשמרו וכו' [קעג].

מגן וצנ"ה

מכבד אורח נכבד לנגן גם זמר "כל מקדש" או "מה ידידות". שביעי" השמיע את תנועת הזמר.

☆

אצל שולחנם הטהור של רבותה"ק מפסיקים מלזמר אחר כל פיסקא ופיסקא **ורבותה"ק** חוזרים עליו בנוסח מיוחד [ראה בספה"ק אמרי פנחס (חלק א') שער השבת אות ל"ב] שהזמר כל מקדש הוא כמו תקיעה ראשונה שהוא קול פשוט ואין צריך לנגן, ושוב ממשיכים לזמר הפיסקא שלאחריו.

פיסקא האחרונה החל מ"צדקתם תצהיר" מזמרים רבותה"ק בתנועה מיוחדת [מתאמרא שכן נהגו בבית דזיקוב לזמר פיסקא זו בתנועה מיוחדת], ותנועה זו שרו בבית צאנו (וכן מזמרים אותה תנועה בניגון ששרים על "מזמור לדוד" בפעם השניה בסעודה שלישית, ראה להלן פרק "סעודה שלישית" עמוד תע"ב הערה קל"ט), וכופלין התיבות כמה פעמים בדרך תפלה בדביקות ובנעימות. אולם יצויין, שכ"ק מרן הקדושת ציון זצ"ל לא היה נוהג כן בכל שבתות השנה אלא לעתים.

[בליל שבת חנוכה נוהגים רבותה"ק לחזור על התיבות "טהורים ירשוה" כמה וכמה פעמים, לרמז נצחון בני חשמונאי (המכונים "טהורים" בהודאת "ועל הנסים"). ויצויין, שבשבת חנוכה שנת תש"ע לפ"ק, כפל כ"ק מרן

בשחל ליל הסדר של חג הפסח בשבת, אין מזמרים זמירות של שבת כלל, וכמבואר לעיל בעמוד קפ"ב הערה מ"ב.

[קע] **מזמרים** "מלך רחמן" או "והשיאנו" וכיוצא בזה, ומוסיפים את התיבות "אלוקינו ואלוקי אבותינו רצה נא במנוחתנו", "באהבה וברצון", "שבת ומועדי קדשך", כנהוג בנוסח התפלה של יו"ט שחל בשבת. בחג הסוכות מזמרים את הפיוטים "ובכן מי לא יראך" כבשאר סעודות החג (ראה מה שכתבנו בס' זכרנו לחיים עמוד רכ"ז).

[קעא] **רבותה"ק** מכבדים בדרך כלל את אחד מיושבי שולחנם להתחיל הזמר.

סיפר הרבני החסיד מו"ה נחמיה שעהנגוט שיחי' מצאנו - בני ברק, כי חיבה יתירה נודעת לכ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון זצוק"ל לניגון שנתחברה על ידי הרה"ק רבי אליהו (בהרה"ק מהרי"א) מזידיטשוב זצוק"ל [ולפעמים שר את הניגון בתפלת מעריב בליל יוהכ"פ בפיוט "יעלה" או "הנה כחומר", וראה עוד להלן עמוד רנ"ה ד"ה כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל], וכשהשתוקק לשיר זמר "כל מקדש" בניגון זה כיבד את הרה"ג החסיד ר' ברוך **קאנענגיסער**